

Contactbijeenkomst 13 november 2013 over samenwerking

Zo'n 25 mantelzorgers kwamen op 13 november 2013 naar De Schakel voor een bijeenkomst van het Platform. Gespreksonderwerpen waren de samenwerking met professionals en verpleeghuizen, de decentralisatie van de AWBZ en de dienstverlening van de gemeente. Daar valt nog het nodige aan te verbeteren, zo bleek.

Hoewel de plannen van het kabinet nog niet door de Kamer zijn goedgekeurd, is één ding al wel zeker: de langdurige zorg wordt hervormd. Een van de uitgangspunten van deze hervormingen is dat mantelzorgers en professionele zorgverleners beter moeten gaan samenwerken. Ook worden er meer inspanningen van mantelzorgers verwacht, zowel thuis als in het verpleeghuis. Zo zijn er al verpleeghuizen waar mantelzorgers verplicht een aantal uren per maand moeten meehelpen. Hoe denken mantelzorgers over deze ontwikkelingen? En wat verwachten zij van professionals? Die vragen stonden centraal op de Platformbijeenkomst van 13 november 2013.

Niet verplichten, maar vrij laten

“Natuurlijk wil je als mantelzorger best voor je naaste zorgen. Ook als hij in een verpleeghuis zit. Je wilt immers bij hem betrokken blijven, contact houden, aandacht geven. En als je daarbij ook nog andere mensen kunt helpen, dan is dat mooi meegenomen. Maar als het verpleeghuis je verplichtingen gaat opleggen - naast alles wat je al voor je naaste doet en gedaan hebt – dan gaat dat voor mij te ver.” Met die woorden vertolkte een van de aanwezige mantelzorgers een mening die door velen werd gedeeld: ieder wil zich inzetten voor zijn naaste, maar ‘moeten’ is *not done*.

Luisteren en overleggen

Dat blijkt ook uit het verhaal van een andere aanwezige: “Als mantelzorger heb je vaak al jarenlang alleen voor je naaste gezorgd, voordat je uiteindelijk aanklopt voor hulp. Als je dan meteen verplicht wordt om nog wat extra's te doen, dan schiet dat in het verkeerde keelgat. Wat je hoopt, is dat de professional naar je luistert en kijkt naar wat je nodig hebt. Dat hij of zij aansluit bij wat jij al doet, zonder de zorg helemaal over te nemen. En dat je in goed overleg de taken verdeelt, uitgaande van jouw mogelijkheden en niet van allerlei verplichtingen. Helaas is dat niet altijd het geval: zowel zorgverleners als beleidsmakers verplaatsen zich vaak te weinig in jouw situatie als mantelzorger.”

Mantelzorgers te weinig betrokken bij zorgaanvraag

Of de samenwerking met professionals goed verloopt, hangt heel erg van de personen af, zo blijkt uit alle verhalen. Dat beaamt ook Hetty van Halder, mantelzorgmakelaar bij [Tandem](#), Centrum voor Mantelzorg. Haar ervaring is dat medewerkers van de gemeente mantelzorgers vaak te weinig betrekken bij het gesprek over de zorgaanvraag. Ze mogen wel bij het gesprek aanwezig zijn, maar er wordt niet actief aan hen gevraagd wat hun ervaringen en hulpvragen zijn. En dat is zorgelijk, volgens Hetty, omdat de gemeente straks verantwoordelijk wordt voor een groot deel van de zorg en ondersteuning aan huis.

Toekomst nog onduidelijk

“De langdurige intensieve zorg (LIZ) blijft bij de rijksoverheid, maar de kortdurende en minder intensieve zorg komt bij de gemeente terecht”, aldus Hetty van Halder. “Hoe dat precies gaat lopen, is nog niet duidelijk, want ik heb nog geen plan van de gemeente gezien. Het risico bestaat dat er veel verschillen ontstaan tussen gemeenten. Maar aan de andere kant biedt het nieuwe beleid ook mogelijkheden die positief kunnen uitpakken.” Natuurlijk houdt het Platform de vinger aan de pols. Heeft u vragen of opmerkingen over dit thema, laat het ons dan gerust weten!

Meer informatie

- Vilans heeft een heldere samenvatting gemaakt van het [concept-wetsontwerp Langdurige Intensieve Zorg \(LIZ\)](#). Daarin leest u wat u van deze wet kunt verwachten.
- Op de website van de rijksoverheid leest u meer over de [veranderingen voor mantelzorgers](#) die het kabinet voor ogen heeft.